

mellem Parterne for Gødningstoffers og Foderstoffers Bedkommende blive afhængig af et privat Laboratorium uden nogen Indstævning til Modparten, uden at Sælgeren har haft Lejlighed til at udtale sig eller til at henlede Opmærksomheden paa, hvad der bør komme i Betragtning. Saa findes der i 2det Stykke en Bestemmelse om, at hvis Køberen klager og faar Ret „afholdes Omkostningerne ved Undersøgelsen af Statskassen mod Regres til Sælgeren“. Det vil altsaa sige, at Statskassen gør Forskad og skal have sine Penge hos Sælgeren; men det kan man ikke udtrykke paa denne Maade, for, hvis Statskassen kommer til Sælgeren, kommer Sælgeren med sin Indsigelse og siger: Hele den Maade, der er gaet frem paa, er fuldstændig fejlagtig: Steins Laboratorium bryder jeg mig ikke om, det har jeg aldrig undertastet mig! Saa kan Statskassen faa Proces paa Proces med Sælgeren og ikke faa sine Penge af ham. — Maa jeg saa gøre opmærksom paa, at det gaar ikke an at lade 2det Stykke i § 6 staa saaledes, naar man for Markfrøs Bedkommende indfører den Bestemmelse, der staar i 4de Stykke. De to Ting harmonere ikke med hinanden, men gaa tværtimod lige stik imod hinanden.

Med Hensyn til § 8 bemærker jeg, at det er dog mærkeligt, at isøle den kan en Mand, nemlig Køberen, undergives Voldgift, uagtet han aldrig har erklæret sig villig til at undergive sig Voldgift. Sælgeren skal erklære, at han undergiver sig Voldgift, og saa maa han naturligvis finde sig i Voldgift, men fra Køberens Side har man ikke den mindste Udtaalelse, og dog vil man paabyrde ham Voldgift, i Stedet for at han kan gaa til Landets almindelige Domstole, saaledes som vi alle kunne. — Maa jeg saa gøre opmærksom paa den vigtigste Bestemmelse i § 10, der findes i 2det Stykke, hvor der siges, at den, der i svigagtigt Djemed angiver urigtige Oplysninger, skal straffes henholdsvis efter Straffelovens § 278 1ste, respektive 2det Stykke. Der ligger den hele Vægt paa en ganske urimelig Maade i Udtrykket „svigagtig“. Seg sætter nu: En Købmand giver et Certificat, og det viser sig bagefter, at dettes Garantibestemmelser ere fuldstændig urigtige, og Købmanden udfylder sig med, at naar man skal udstede saadan et Par hundrede Certificater i den forrest mulige Tid, løber der saamænd let store Fejl ind. Om han saa skal straffes som Bedrager, beror paa, om han har vist en saadan Tilfidsætelse af Opmærksomhed, at man kan have ham mistænkt for, at der er Svig derunder, og deraf kommer hele Processen til at afhænge.

Maa jeg endelig Igøre det eventuelle Udvalg opmærksom paa, at naar det i Slutningen af 3dje Stykke af § 10 hedder, at samme Ansvar — nemlig med Hensyn til at udstede de i § 1 omhandlede Dokumenter o. s. v. — paahviler den udenlandske Sælgers herværende Agent, har denne Bestemmelse aabendbart en ganske urimelig Plads der; den burde staa i § 1. I § 10 er der kun Tale om Straffebestemmelser, men Forudsætningen for Straffene, de Bliqter, der paahvile de paagældende Parter efter Kontrakten, staa i § 1 og de tidligere Paragraffer, og saa kommer § 10 som Slutningsparagraf og siger, hvad Straffen skal være. Men man kan ikke gaa hen og give en kriminalistisk Realitetsbestemmelse i en Paragraf, der blot omhandler Straffens Størrelse.

Endnu skal jeg blot til Slutning sige et Par Ord. Vi høre nu, at Købmandsstanden, ikke alene den kjøbenhavnske, men ogsaa fra Provinserne, der har deres Organer her i Salen, er meget ilde stemt over for denne Lov. Men, naar galt skal være, sige de, lad den saa blive gennemført for Gødningstoffers Bedkommende; for Foderstoffer, Markfrø og Sædeforn er den umulig, der kunne vi paa ingen Maade gaa ind paa den! Saa sagde det ærede 5te Medlem for 6te Preds (Johansen), som jo synes at være meget optimistisk i det hele taget: Naar vi først have faaet Købmændene med til en Lov for Gødningstoffer, saa vi dem ogsaa nok med til en for Foderstoffer, og naar vi have faaet dem med til dette, saa saa vi dem ogsaa nok med til en Lov for Markfrø, og saa kunne vi allesammen blive enige. Jeg tror, at de Herrer Købmænd kunne indtage et ganske godt og fast Standpunkt, naar de staa fast paa Gødningstoffer, men saa skulle de ikke gaa ind paa denne § 1, saaledes som den er formuleret. Lad der komme de nødvendige Bestemmelser med Hensyn til Kontrollen, Prøveudtagning, Voldgift o. s. v., og lad det indskrænkes til Gødningstoffer naar de Herrer Købmænd mene, at det vil være praktisk og nyttigt! Men det havde været interessant at saa at vide, navnlig af den ærede Landbrugsminister, om den ærede Minister vilde være fornøjet med en Lov, som indskrænktes til at angaa Gødningstoffer, saa var det jo muligt at vor Landbo-stand med de Bestemmelser, man passende kan give, da ogsaa kunde være fornøjet, og at man saa kunde saa noget ud af Sagen. For, som jeg begyndte med, og som jeg vil ende med at sige, kunne vi gøre noget for den betrængte Landmand, saa lad os gøre det, om ikke for andet, saa for at opretholde